

kansk korak naprej. Toplo pripoznanje tedaj udom, posebno pa odboru in voditelju gosp. A. Försterju. Taka cerkvena glasba mora spodriniti vsako drugo: to je rekel vsak, kdor jo je slišal. — Slavnostni dan je sklenila večerna zabava na vrtu gostilnice „pri zvezdi“. Tu je bilo gibanje živahno, slišale so se napitnice na osebe za družbo zaslužne, zdravice došlim udom iz sosednih škofij itd. Tudi domače pesmi so lepo donele, čeravno so jih peli pevci, ki morda še niso nikdar skupaj peli. In zopet to je znamenje, da je narod slovenski muzikaličen, kakor malokateri. Slava!

— (V občnem zboru „dramatičnega društva“) preteklo nedeljo je bil, ker se je dosedanji predsednik g. Jan. Murnik odpovedal predsedstvu, izvoljen za predsednika g. Franc Potočnik, za blagajnika g. dr. Jos. Staré, za odbornike pa gospodje dr. Karol Bleiweis, Franjo Drenik, Peter Grasselli, Ivan Hribar, Janko Krsnik, Jos. Jurčič, Fr. Levec, Jan. Murnik, Vojteh Vatenta in profesor Wiesthaler.

— (Čuden mož beseda.) Te dni se je v Ljubljani obesil nek čevljar. Mikavno pri tem je to, da je prejšnji večer v kavarni obetal, da se bo, tedaj je mož držal besedo.

— Za Kranjske uboge slepe otroke je razpisanih 8 ustanov, ena pa za mutastega na zavodih v Lincu, v katere se sprejmó od 7. do 12. leta. Stariši ali varuhi tistih otrok morajo prošnje vložiti pri c. k. deželni vladi zadnji čas do 20. avgusta t. l.

— (Naznanilo.) Vsled dovoljenja in denarnega nakaza vis. c. kr. ministerstva je odbor čebelarkega društva sklenil, najprej napraviti 3 potovalne shode in govore z razdeljenjem čebelarkega orodja med poslušalce po izsrečkanji, in sicer:

1. V Št. Rupertu na Dolenskem 4. dne avgusta t. l. po spomladanski službi božji,

2. na Igu (blizu Ljubljane) 10. dne avgusta ob 11. uri v šolskem poslopji, in

3. v Kamniku 13. dne avgusta tudi ob 11. uri v prostorih dekanijskega poslopja.

— (1. izkaz milodarov za zapuščene rodovine v vojaščino poklicanih vojakov je daroval:) Deželni odbor Kranjski 2000 gold., gosp. Franjo vitez Kallina, c. kr. dež. predsednik v Ljubljani 100 gld., gosp. Frid. vitez dr. Kaltenegger, deželni glavar 50 gold., gosp. Janez Viljem Strecker, civilni in vojaški krojač 5 gold., gosp. Jakob Syz, fabriški posestnik v Medvodah 50 gold., gosp. Anton Navratil iz Metlike nabral in poslal 14 gld. 30 kr., zbirka odhajajočih dijakov kupčijske šole g. F. Mahra 35 gold. 89 kr., gosp. Ferd. Mahr, vodja kupčijske šole v Ljubljani 10 gold., gosp. Andr. Brus v Ljubljani 5 gold., gosp. Franc Pirker, kupčijski odpravnik v Ljubljani 10 gold., od neimenovanega gospoda iz Vidma na Laškem 5 gold., gosp. Josip Pfeifer, deželni koncipist 2 gold., gosp. Franc Pogačar v čitalnici v Bizaviku nabral in poslal 4 gold. 35 kr., zbirka c. k. okrajnega glavarstva Logaškega pri gg. uradnikih c. k. uradov v Logatcu 18 gold. 50 kr., gosp. učitelji ljudskih šol Ljubljanskega okraja pri konferenci 24. julija zložili in po gosp. nadzorniku Vizjaku izročili 13 gold. 60 kr., gospá M. A. 10 gld., gosp. Franc Mally, usnjar in hišni posestnik v Ljubljani 25 gld., gosp. dr. Mrhal, c. k. šolski svetnik in vodja višje realke v Ljubljani 3 gold., gosp. Henrik grof Coudenhove, veliki kapitar vitezov nemškega reda v Ljubljani 50 gold., gosp. Anton Samassa, zasebnik v Ljubljani 25 gold., gosp. Albert Samassa, c. k. dvorni zvonar v Ljubljani 25 gold., gosp. Jakob Smolej, c. kr. šolski svetnik in vodja višje gimnazije v Ljubljani 3 gold., gosp. Viktor Recher iz Ljubljane 50 gold.; skupni znesek 2514 gld. 64 krajc.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Svetli cesarjevič Rudolf pride jutri v Prago, kjer ostane več časa. Velike priprave se delajo za slovesni sprejem princa-naslednika.

— Vlada se dogovarja z društvom južne železnice, kako bi se prav kmalu naredila železnica od Siska v Novi (v Bosno). Od Novega bi se potegnila v Banjaluko, kjer bi se spojila z Avstrijsko železnico.

— Mobilizacija Avstrijsko-ogerske armade je zraven Ogerske in Hrvaške najbolj zadela Kranjsko, spodnjo Štajarsko, Koroško, Primorsko in Dalmacijo. Česke, Moravske, Šlezke, Galicije, Bukovine, gornje Avstrije in Salcburškega ni skor nič zadela. — Tedaj najbolj slovanski armadi pod poveljstvom Slovana fzm. Filipovića pripada velevažna naloga rešiti slovanski narod na jugu jarma Turškega.

— Váj deželnih brambovcev na Štajarskem, Kranjskem, Koroškem in Primorskem letos ne bo, in sicer zato ne, da v teh deželah, ki so po mobilizaciji najbolj prizadete, kmetijska dela preveč ne zaostanejo.

— Kako malo je v Avstriji šolstvo še za stanovitno vredjeno, kaže soperet nova prememba o gimnazijah, po kateri se več realnih gimnazij za prihodnje šolsko leto prestroji v navadne gimnazije le s tem dodatkom, da je v njih tudi risanje obligaten nauk. Med temi prestrojenimi gimnazijami ste tudi Novomeška in Kočevska na Kranjskem. Zmirom in zmirom skušamo, pa nič pravega ne zadenemo!

Ogersko. — Valovje volilne borbe tu čedalje višje gré. „Mi nočemo okupacije Bosne in Hercegovine, kdor je hoče, ni naš!“ tako se glasi parola volilna. Nekdanji Ogerski minister Baltazar Horvath, eden izmed najbistrejših Ogerskih politikov, tudi ne odobrava okupacije Bosne zato, ker v njej vidi neogibljive razpore med Magjari in Hrvati. Mož ima prav, kajti če bi Magjari hoteli pod „magjaroszag“ djati tudi Bosno, morali bi se temu upreti Hrvatje.

Italija. — Čedalje bolj se množi krik proti Avstriji. „Za Trient in Trst mora vojska biti; če tudi bi vlada je ne hotela, hoče jo narod Italijanski!“ — tako gre glas po vsi deželi.

Od Avstrijsko-Bosenske meje. — Zastava Avstrijska plapolá že v Bosni — to je najnovejše in najvažnejše poročilo z juga. Ko sta, kakor naznanjajo telegrami, naš cesar in sultan pritrdila Berolinski pogodbi, so naše čete prestopila 29. t. m. mejo brez vseh zadržkov in sicer eden oddelek pod poveljstvom nadvojvode Ivana Salvatorja (ki je, kakor zvemo po privatnem pismu, prevzel poveljništvo 26. t. m.) je zasedel Berbir, drugi pa je šel pod poveljstvom generala Filipovića isti dan čez Savo. Ljudstvo povsod prijazno sprejema Avstrijske vojake, Turške posadke se umikajo.

Kar se tiče zasedenja samega, bi mi želeli, da bi se spolnilo vse to, kar je v oglasu našega cesarja do Bosnijakov in Hercegovincev. Vendar Andrassyevi politiki ne upajo preveč razni listi. Nekaterim se zdi, da zasede naša vojna Bosno samo zato, ker Turčija ni več v stanu brzdati Slovanov, in da, kedar bo ona napravila „mir“, dajo se dežele zopet Turčiji nazaj. Tako neki da se zavezal Andrassy Turčiji nasproti. Toda malo verjetno je to, da bi Avstrija bila le Evropi in Turčiji žandar na lastne stroške, ki ne bodo majhni, potem pa da bi zopet to, kar že ima, dala zopet iz rok brez vsega odškodovanja.

Listnica vredništva. Gosp. V. M.: Ali u ali v? drugi pot.